

ผลลัพธ์ของหลักสูตรการฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้าน การฝึกอบรมสาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงเวชศาสตร์การเดินทางและท่องเที่ยว

แพทย์ประจำบ้านที่สำเร็จการฝึกอบรมต้องสามารถปฏิบัติงานได้ด้วยตนเองตามสมรรถนะหลักทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

1) การดูแล รักษา และป้องกันโรคในนักเดินทางทุกกลุ่ม (Patient/Traveler Care)

1. ประเมินความเสี่ยงด้านสุขภาพของนักเดินทางแต่ละบุคคล โดยเก็บข้อมูลด้านต่างๆ ที่จำเป็นมาวิเคราะห์ร่วมกับความรู้ด้านระบาดวิทยา และสามารถสื่อสารความเสี่ยงได้
2. ให้คำปรึกษา วินิจฉัย รักษาโรคที่ป้องกันก่อนการเดินทาง และให้คำแนะนำที่ถูกต้องเหมาะสมในการป้องกันโรค
3. ให้คำปรึกษา วินิจฉัย และรักษาโรคหลังการเดินทาง และโรคอื่นๆ ที่สัมพันธ์กับการเดินทางและท่องเที่ยว รวมถึงสามารถส่งต่อแพทย์ผู้เชี่ยวชาญสาขาอื่นได้อย่างเหมาะสม
4. ให้คำปรึกษานักเดินทางทุกกลุ่ม (นักท่องเที่ยว นักธุรกิจ นักเรียน อาสาสมัคร ผู้ย้ายถิ่นฐาน) และทุกจุดหมายปลายทาง โดยเข้าใจความแตกต่างของความเสี่ยงด้านสุขภาพในนักเดินทาง/จุดหมายปลายทางที่ต่างกัน

โดยต้องผ่านการประเมิน EPA หลักทั้ง 3 อย่าง ตามภาคผนวก 3, 4, 5

EPA 1: ทักษะการให้คำปรึกษาก่อนการเดินทาง

EPA 2: ทักษะการดูแลนักท่องเที่ยวระหว่างและหลังการเดินทาง

EPA 3: ทักษะในการเฝ้าระวังและสอบสวนโรคที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง

2) ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และความสามารถในการนำไปใช้ดูแล รักษา และป้องกันโรคในนักเดินทาง (Medical Knowledge and Skill)

1. นำความรู้ ทักษะ ไปใช้ในการดูแล รักษา เฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางและท่องเที่ยว
2. อธิบาย หลักการ และการประยุกต์ด้านเวชศาสตร์ป้องกันทั่วไปและเวชศาสตร์ป้องกันแขนงเวชศาสตร์การเดินทางและท่องเที่ยว
3. อธิบาย หลักการของระบาดวิทยาและการเฝ้าระวังโรค ในนักเดินทางและท่องเที่ยว

3) การเรียนรู้จากการปฏิบัติ และการพัฒนาตนเอง (Practice-based learning and Improvement)

1. ดำเนินการวิจัยทางการแพทย์และสาธารณสุขได้อย่างถูกต้อง และเป็นไปตามมาตรฐานการวิจัยทางการแพทย์และสาธารณสุข
2. วิพากษ์บทความและงานวิจัยทางการแพทย์และสาธารณสุข
3. เรียนรู้และเพิ่มประสบการณ์ได้ด้วยตนเองจากการปฏิบัติ

4) ทักษะปฏิสัมพันธ์ และการสื่อสาร (Interpersonal and Communication Skills)

1. สื่อสารให้ข้อมูลด้านเวชศาสตร์การเดินทางและท่องเที่ยวแก่นักเดินทาง ผู้ป่วย ญาติ ประชาชน ชุมชน และสังคม ได้อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพ และไม่ส่งผลกระทบทางลบต่อสังคมและชุมชน
2. นำเสนอข้อมูลนักเดินทาง/ผู้ป่วย/ประชาชน ชุมชนและสังคม และอภิปรายปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ถ่ายทอดความรู้และทักษะ ให้บุคลากรทางการแพทย์ ประชาชน และชุมชน
4. เผยแพร่ สื่อสาร ข้อมูล ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขที่เกี่ยวกับเวชศาสตร์ป้องกันเพื่อการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรค ที่เกี่ยวกับการเดินทางและท่องเที่ยว ที่มีความน่าเชื่อถือ แก่ สาธารณชน ชุมชน สังคม
5. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ทำงานกับผู้ร่วมงานทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพ
6. เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำแก่แพทย์และบุคลากรอื่น โดยเฉพาะทางด้านเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงเวชศาสตร์การเดินทางและท่องเที่ยว

5) ความเป็นมืออาชีพ (Professionalism)

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติอันดีต่อผู้ป่วย ญาติ เพื่อนร่วมวิชาชีพ ประชาชนชุมชน และสังคม
2. มีจิตสำนึกแห่งการป้องกันโรค (Preventive Mind)
3. มีทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิค (Non-technical skills) และสามารถบริหารจัดการสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องได้เหมาะสม
4. มีความสนใจใฝ่รู้ และสามารถพัฒนาความสามารถทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (continuous professional development)
5. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
6. คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม

6) การปฏิบัติงานให้เข้ากับระบบ (System-based practice)

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบสุขภาพ และการสาธารณสุข ในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และนานาชาติที่เกี่ยวข้อง
2. เข้าใจ และสามารถประยุกต์ใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับการเดินทาง การเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
3. มีความรู้และมีส่วนร่วมในระบบพัฒนาคุณภาพการดูแลรักษา การเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคในผู้ป่วย ประชาชน ชุมชน และสังคม
4. ใช้ทรัพยากรสุขภาพอย่างเหมาะสม (cost consciousness medicine) และสามารถปรับเปลี่ยนการดูแลรักษา การเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค ในผู้ป่วย ประชาชน และชุมชน ให้เข้ากับบริบทของการบริการสาธารณสุขได้ตามมาตรฐานวิชาชีพ

